

Sygnatura akt IV RC 438/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Koczorowska

Protokolant: prot. sąd. M. D.

po rozpoznaniu w dniu 6.03.2018r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy

z powództwa M. K.

przeciwko mał. M. Z. (1) reprezentowanego przez matkę A. Z. (1)

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego mał. M. Z. (1) reprezentowanego przez matkę A. Z. (1)

przeciwko M. K.

o podwyższenie alimentów

1. oddała powództwo o obniżenie alimentów;
2. oddała powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów;
3. kosztami sądowymi obciąża powoda/pozwanego wzajemnego M. K. w zakresie uiszczonej przez niego opłaty od pozwu i w pozostałym zakresie nie obciąża stron kosztami sądowymi, a koszty zastępstwa procesowego między stornami wzajemnie znosi.

SSR Magdalena Koczorowska

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 26 czerwca 2017r. powód M. K. wniósł

o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego syna M. Z. (2) wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 17 listopada 2016r. w sprawie o sygn. akt IV RC 62/16 z kwoty 700 zł do kwoty 500 zł miesięcznie .

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że od daty ostatniego wyroku z dnia 17 listopada 2016r. nastąpiła istotna zmiana stosunków uzasadniająca obniżenie alimentów. Zdaniem powoda ta zmiana to fakt, że powodowi urodził się drugi syn. a ponadto powód obecnie nie pracuje już tyle godzin jak poprzednio, w związku z czym jego zarobki spadły do kwoty 2000 zł brutto.

Podniesiono m. in., że powód poniósł koszty wyremontowania domu teściów, u których zamieszkuje wraz z nową rodziną, a nadto, że w związku z tym, że powód nie był w stanie regulować zobowiązań kredytowych, została wobec niego wszczęta egzekucja .

Powód wskazał również, że matka pozwanego ma większe niż on możliwości majątkowe i zdolności finansowe, nie ma ona żadnych zobowiązań.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 września 2017r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów w całości, oraz wniósł powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów do kwoty 800 zł miesięcznie, a także obciążenie powoda kosztami postępowania i zasądzenie z tego tytułu od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma pełnomocnik wskazał, że powód unika ewidencjonowania swoich dochodów i pracuje na czarno, żeby komornik nie zajął mu wypłaty. Powód nie rozumie, że płacić ma kwoty, które są przeznaczane na dziecko, a bez tych kwot matka małoletniego zmuszona jest pożyczać pieniądze na utrzymanie syna stron. Dla powoda najważniejszy jest komfort jego życia i dlatego zaciąga kredyty na remont, rozbudowę domu. W piśmie wskazano również, że powód/pozwany wzajemny ma zaległości w płatnościach alimentacyjnych na kwotę 13 000 zł plus odsetki. W ocenie pozwanego /powoda wzajemnego nie doszło do istotnej zmiany stosunków usprawiedliwiającej żądanie pozwu o obniżenie alimentów.

Jednocześnie w ocenie pozwanego/powoda wzajemnego od czasu ostatniego rozstrzygnięcia w sprawie o alimenty zaszły zmiany uzasadniające podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego. W ocenie pozwanego/powoda wzajemnego wzrosną koszty utrzymania małoletniego w związku z przeprowadzką do domu partnera matki. Ponadto, matka małoletniego osiąga na dzień złożenia pozwu niższy dochód, gdyż pracuje na $\frac{3}{4}$ etatu . Całą swoją pensję przeznaczają na utrzymanie syna.

W toku sprawy strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. Z. (1) ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego powoda M. K. i A. Z. (1) rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5.04.2012r. w sprawie o sygn. akt XII C 1100/11.

Ostatnio obowiązek alimentacyjny powoda/pozwanego wzajemnego na rzecz pozwanego/powoda wzajemnego małoletniego M. Z. (1) ustalony został w wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 17.11.2016r. w sprawie o sygn.. akt IV RC 62/16 .

W momencie wydania wyroku przez Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 17.11.2016r. w sprawie o sygn. akt IV RC 62/16 sytuacja życiowa i materialna stron przedstawiała się następująco:

M. K. pracował jako taksówkarz, jego dochód wynosił ok. 600 zł tygodniowo , po odliczeniu kosztów paliwa. Dokonywał też napraw samochodów u znajomych . za co otrzymywał kwoty do 300 zł na miesiąc. Żona powoda na grudzień 2016r. miała wyznaczony termin porodu. M. K. zamieszkiwał w domu rodziny swojej żony. Powiększył dom o jedno piętro, aby były dwa dodatkowe pokoje. W domu mieszkali babcia żony powoda, jej brat oraz powód żoną. Opłaty za dom dzielone były na czworo. Powód przekazywał żonie 1400-1500 zł na wyżywienie . środki czystości, spłacał kredyt na samochód w kwocie po 550 zł i 600 zł w związku z dobudówką. Pieniądze z kredytu zostały również wydane na samochód i wakacje. Żona powoda formalnie była zatrudniona u znajomej. M. K. płacił za żonę 900 zł za ZUS. przez trzy miesiące, tak aby uzyskała świadczenia od Państwa. Powód miał kontakty z synem M. w pierwszy i trzeci weekend miesiąca. Ojciec zakupił dla niego rower i P. S. oraz laptopa. Wszystko w 2016r. Dawał też synowi 20 zł kieszonkowego. Powód/pozwany wzajemny pracował po 12-14 godzin, z tym że nie było to ewidencjonowane z uwagi na egzekucję komorniczą.

Małoletni M. Z. (1) mieszkał z matką i jej partnerem w wynajmowanym mieszkaniu. Małoletni w lipcu 2016r. skończył 8 lat, uczęszczał na dodatkowy basen, do kina. Matka małoletniego kupowała dla niego kosmetyki hipoalergiczne w związku ze stwierdzoną alergią za kwotę 160-180 zł na dwa miesiące. Chodził też na dodatkowe lekcje z j. angielskiego - koszt to 135 zł na miesiąc. Koszty utrzymania małoletniego jego matka oceniała na kwotę 1985 zł.

A. Z. (1) płaciła 570 zł za czynsz, plus opłaty 250 zł. za 2 miesiące, prąd ok. 200 zł za dwa miesiące. Prowadziła wspólne gospodarstwo domowe ze swoim partnerem. Zarabiała 2300 zł netto.

Dowód: dokumenty w aktach IV RC 62/16

W niniejszej sprawie sytuacja życiowa i materialna stron przedstawia się następująco:

W dniu (...) urodził się młodszy syn M. A. K.. Utrzymanie młodszego syna powoda kosztuje 500 zł. Powód i jego żona otrzymują 130 zł zapomogi na pieluszki.

Powód/pozwany wzajemny M. K. do końca listopada 2017r. zamieszkiwał wraz z obecną żoną i wspólnym synem w wynajmowanym mieszkaniu na Os. (...) w P.. Łącznie za mieszkanie, wynajem plus czynsz i media pozwany płacił ok. 1800-1900 zł. Obecnie powód/pozwany wzajemny zamieszkuje w domu w C. wraz ze swoją matką. Mama powoda / pozwanego wzajemnego ma wysokie dochody i ponosi koszty utrzymania domu, płaci rachunki i za wyżywienie. Powód pracuje jako kierowca, ma kat. B. Od dnia 5 grudnia 2016r. powód pracował na umowę na okres próbny jako kierowca w Firmie (...), za wynagrodzeniem 1850 zł brutto. Nie podpisano z powodem kolejnej umowy. W' okresie od lutego do kwietnia 2017r. powód/pozwany wzajemny nie był zatrudniony. W okresie od 2 maja 2017r. do 31.07.2017r. powód / pozwany wzajemny został zatrudniony na okres próbny w firmie (...) sp. o.o. jako kierowca. Powód miał zawartą umowę o pracę w tej firmie na okres próbny do 31.07.2018r. jako kierowca za kwotę ok. 2000 zł wynagrodzenia zasadniczego netto. W styczniu 2018r. prawo jazdy powoda /pozwanego wzajemnego straciło ważność w zakresie kat. C. Może jeździć jako kierowca w kategorii B. W lutym 2018r. powód/pozwany wzajemny zawarł umowę o pracę za kwotę 2100 zł brutto jako pomocnik magazynowy na okres trzech miesięcy).

Żona powoda/pozwanego wzajemnego do grudnia 2017r. przebywała na urlopie macierzyńskim, obecnie pozostaje na urlopie wychowawczym i otrzymuje świadczenie w kwocie 400 zł miesięcznie.

Powód/pozwany wzajemny od czasu kiedy jego żona zaszła w ciążę nie spłaca raty kredytu, który wziął na dobudówkę. Z tego tytułu prowadzone jest w stosunku do powoda/pozwanego wzajemnego postępowanie egzekucyjne.

Powód/pozwany wzajemny nie płaci alimentów na małoletniego syna M. Z. (2). twierdząc, że matka dziecka nie podała mu numeru konta bankowego, dlatego nie płaci alimentów. Zdarzało się, że powód /pozwany wzajemny nie zwracał rzeczy . w których dziecko szło do niego na kontakty.

W 2016r. powód /pozwany wzajemny osiągnął dochód 6673,39 zł.

Koszty utrzymania powoda /pozwanego wzajemnego to kwota 200 zł za mieszkanie 400 zł za wyżywienie, 50 zł odzież, 20 zł środki higieny. 400 zł paliwo.

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto pracowników zatrudnionych w woj. (...) w 2014r. dla kierowców samochodów osobowych wynosiło (...).88 zł, kierowców samochodów dostawczych (...).30 zł, kierowców samochodów ciężarowych (...).72 zł. operatorów wolnobieżnych maszyn rolniczych i leśnych (...).22 zł.

Urząd Pracy w P. na dzień 16.11.2017r. posiadał oferty pracy dla kierowców z kat. B za wynagrodzeniem od 2000 zł do 3000 zł brutto. Kat C stawka 20 zł na godzinę brutto, dla mechaników samochodowych stawki od 2000 zł do 3500 zł brutto.

Matka pozwanego/powoda wzajemnego A. Z. (1) zmieniła pracę. Wcześniej pracowała we W., obecnie pracuje blisko miejsca zamieszkania. Do września 2017r. matka pozwanego/powoda wzajemnego pracowała na etatu za kwotę

1100 zł. Od 1.10.2017r. została zatrudniona na cały etat za wynagrodzeniem 2000 zł BRUTTO. Oprócz tego matka powoda może dorobić prowizje. Matka powoda cały czas posiada to samo konto bankowe o czym powiadomiła pozwanego/powoda wzajemnego. (...) A. Z. (1) kupił dom w R. i od marca 2018r. wspólnie z małoletnim M. Z. (1) mają zamieszkiwać. Poprzednie mieszkanie, w którym mieszkała matka małoletniego z synem i z partnerem miało 30 m kw. I opłaty wynosiły 600 zł plus koszty mediów. Matka pozwanego/powoda wzajemnego chodzi z nim do neurologa - 2 wizyty to koszt 150 zł, wydała 100 zł na badanie EEG . badanie krwi 300 zł. Wyniki te były potrzebne w Poradni P.-Pedagogicznej, celem zdiagnozowania małoletniego, który zaczął sprawiać problemy wychowawcze. Matka wydaje na małoletniego ok. 1000 zł, a 500 zł miesięcznie przeznaczają na wspólne z partnerem utrzymanie. Małoletni nadal uczęszcza na dodatkowe lekcje j. angielskiego za kwotę 135 zł na miesiąc.

Średni koszt utrzymania małoletniego to kwota 1800 zł do 1920 zł.

Dowód: dokumenty: na k. 7-28, K. 49-98, K.99-101,K. 103-, K. 105-106, 121,123, K.134-155, K. 161-171), dokumenty w aktach sprawy IV RC 62/16, zeznania powoda/pozwanego wzajemnego (k.109,k. 157,158) , zeznania

przedstawicielki pozwanego/powoda wzajemnego (k. 109-110,k. 158), zeznania świadka P. K. k. 110-111, zeznania świadka J. B. (k. 125-126) 62/16

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych i prywatnych, jak również zeznań stron i świadków j.w.

Uzyskane w sprawie dowody z dokumentów urzędowych ze względu na ich urzędowy charakter Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Pochodzą one od uprawnionych organów i instytucji, wydanych w zakresie przysługujących im kompetencji. Autentyczności oraz prawdziwości zawartych w tych dokumentach treści nie kwestionowała w trybie art. 252 k.p.c. żadna ze stron. Również Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do podważenia i konieczności sprawdzania ich prawdziwości oraz faktów, które stwierdzały te dokumenty, w związku z czym mogą stanowić obiektywny i rzetelny materiał dowodowy. Dokumenty te korzystają z domniemania ustanowionego dla nich w kodeksie postępowania cywilnego - art. 244 k.p.c.

Podkreślić należy, iż w części stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone do sprawy dokumenty prywatne, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała w trybie art. 253 k.p.c. Zgodnie z normą art. 245 k.p.c. Sąd przyjął, iż stanowią te dokumenty dowód tego, iż osoby na nich podpisane złożyły oświadczenie o treści tam zawartej i zgodnie ze swoją wolą. w tym zakresie też strony nie zgłosiły żadnych zarzutów (zastrzeżeń).

Niniejsze dokumenty pozwoliły na wszechstronne ustalenie stanu rodzinnego oraz majątkowego stron, a także zakresu ich uzasadnionych potrzeb oraz możliwości zarobkowych.

Sąd jedynie w części uznał za wiarygodne zeznania powoda/pozwanego wzajemnego M. K., w zakresie w jakim zeznania te korespondowały z zeznaniami A. Z. (2), a także co do sytuacji mieszkaniowej osobistej powoda/pozwanego wzajemnego. Co do możliwości zarobkowych i rzeczywistych dochodów M. K. Sąd odmówił mu wiary, gdyż powód opisując swoje możliwości majątkowe i zarobkowe, czynił to w ocenie Sądu w sposób nie znajdujący pokrycia w materiale dowodowym sprawy, a fakty przez niego przedstawiane nie zostały w toku postępowania w znacznej części wykazane odpowiednimi dokumentami.

I tak, co do możliwości zarobkowych powoda/pozwanego wzajemnego to twierdził on że nie posiada możliwości pracy w charakterze kierowcy ciężarówki, gdyż ze względów zdrowotnych nie otrzymał zdolności do pracy. Jednak powód nie wykazał w żaden sposób swoich twierdzeń. Przedłożył jedynie kopię prawa jazdy, z którego wynika, iż termin ważności prawa jazdy kat. C kat. upływa w grudniu 2017r. Powód/pozwany wzajemny nie wyjaśnił jednak w sposób przekonujący, dlaczego nie odnowił tej kategorii. Jednocześnie nie uszło uwadze Sądu, że powód w poprzedniej sprawie IV RC 62/16 wprost zeznawał, że dużo pracuje, niestety na czarno żeby komornik nie zajął mu wynagrodzenia, żeby spłacić kredyt na rozbudowę domu i utrzymanie żony (wypowiedź z 15 września 2016).

Ponadto w zakresie kosztów utrzymania swojego młodszego syna powód/pozwany wzajemny wskazywał różną wysokość kosztów jego utrzymania . raz wskazując , że jest to kwota 500 zł k. 158. raz że 400 (połowa kosztów utrzymania k.99)•

M. K. na pytanie Sądu z jakich powodów nie płaci alimentów na syna. jako przyczynę wskazał brak podania numeru konta bankowego przez matkę dziecka, co w świetle zeznań A. Z. (2) i całokształtu okoliczności sprawy budzi wątpliwości co do prawdopodobności powoda .

W ocenie Sądu zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego/powoda wzajemnego A. Z. (1) zasługują w pełni na przymiot wiary, albowiem wskazana zeznawała rzeczowo i logicznie, przedstawiła zakres potrzeb syna oraz kwestię sytuacji życiowej swoje i małoletniego w sposób zasługujący na wiarę z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, a przede wszystkim na poparcie swoich twierdzeń złożyła obszerną dokumentację, potwierdzającą jej zeznania. Poza tym Sąd nie znalazł żadnych podstaw podważania treści tych zeznań, a nadto strona przeciwna nie kwestionowała również ich treści, w zakresie uznanym przez Sąd.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka J. B. i P. K. . albowiem zeznania te stanowiły, relację faktów, której nie podważyły zebrane w sprawie dokumenty, ani żadna ze stron nie kwestionowała okoliczności, na które świadkowie zeznawali.

Natomiast w pewnym zakresie ustalenia Sądu oparte zostały na zasadach doświadczenia życiowego. Zgodnie z utrwalonym poglądem ustalenia Sądu dotyczące sytuacji materialnej stron, jeżeli nie odbiega ona od standardowej, mogą zostać poczynione w oparciu o same zasady doświadczenia życiowego (podobnie: orz. SN z dnia 29 listopada 1949 roku. Wa.C. 167/49. NP 1951 r., nr 2. s. 52). Zasadę tę Sąd zastosował uzupełniająco dla określenia wydatków stron, a w szczególności stałych opłat i innych kosztów, których wysokość można oszacować bez konieczności odwoływania się do dowodów z dokumentów.

Nadto, we wskazanym wyżej zakresie, część przytoczonych przez każdą ze stron okoliczności nie była sporna lub kwestionowana i w granicach dyspozycji przepisów' art. 229 i art. 230 k.p.c. Sąd uznał je za część składową stanu faktycznego sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 138 kro w związku z art. 135 kro. Zgodnie z dyspozycją art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia, ugody sądowej lub umowy dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego można żądać wyłącznie w drodze powództwa na podstawie wskazanego artykułu, a podstawą jego może być tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty lub zawarciu ugody sądowej. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo sytuacje odwrotne, a przede wszystkim istotne zmniejszenie się możliwości majątkowych

i zarobkowych zobowiązanego. Skutkiem powyższych zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego. Z powyższego wynika, iż rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty lub w dacie zawarcia ugody ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu bądź obniżeniu (tak wyrok SN z dnia 25 maja 1999 roku. I CKN 274/99, cyt. za K. Piasecki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, Warszawa 2000, s. 784). Na stronie natomiast ciąży obowiązek wykazania, iż zmiany nastąpiły.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zatem wysokość świadczenia alimentacyjnego pozostaje zawsze w ścisłej zależności od wagi potrzeb uprawnionego oraz możliwości płatniczych zobowiązanego. Art. 135 § 2 kro stanowi, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest

jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie i wychowanie.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane na podstawie wieku, stanu zdrowia, wykształcenia, miejsca pobytu dziecka, jego wymagań żywieniowych oraz innych potrzeb konsumpcyjnych, warunków mieszkaniowych, możliwości zarobkowych dziecka oraz osób zobowiązanych do jego utrzymania, mając na względzie treść art. 96 kro oraz przede wszystkim okoliczności konkretnego przypadku. Jednocześnie wysokość alimentów powinna zaś być określona na takim poziomie, aby nie doprowadzić do niedostatku zobowiązanego.

W niniejszej sprawie Sąd miał na względzie wszystkie przedstawione powyżej wskazania i stwierdzenia. Rozstrzygając w kwestii żądania pozwów objętych niniejszym postępowaniem. Sąd miał na względzie przede wszystkim dobro uprawnionego do alimentacji małoletniego M. Z. (1) w komparacji z zakresem obowiązku alimentacyjnego M. K. oraz jego możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Obowiązek alimentacyjny M. K. wobec syna M. Z. (1) został ostatecznie ustalony w wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i W. w

P. z dnia 17.11.2016r. w sprawie o sygn.. akt IV RC 62/16 w wysokości po 700 zł miesięcznie.

Badaniu w niniejszym postępowaniu podlegał zatem okres od momentu wydania wyroku w listopadzie 2017r. do chwili wyrokowania niniejszym postępowaniu (art. 316 kpc).

Mając na względzie poczynione powyżej rozważania prawne Sąd stwierdził, iż powództwo o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie co do samej zasady, albowiem powód, na którym ciążył obowiązek udowodnienia swojego roszczenia, nie wykazał zasadności złożonego pozwu. Nadto Sąd na podstawie ustalonego stanu faktycznego sprawy i jego subsumcji do omówionych wyżej przepisów nie stwierdził wystąpienia tak znaczących okoliczności w rozumieniu art. 138 kro. które uzasadniałyby w jakimkolwiek zakresie obniżenie obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniej pozwanej.

Wprawdzie M. K. założył nową rodzinę i ma na utrzymaniu obecnie również młodszego syna. jednak żeniąc się i decydując na kolejne dziecko powinien być świadomy, że ma już na utrzymaniu uczące się dziecko. Powód sam podjął decyzję o posiadaniu kolejnego dziecka i powinien ponosić konsekwencje tego wyboru, nadto kosztami utrzymania syna dzieli się z żoną.

Natomiast biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny należy uznać, że sytuacja materialna powoda nie uległa pogorszeniu od momentu ustalania ostatecznie obowiązku alimentacyjnego, co więcej w ocenie Sądu polepszyła się. Powód obecnie prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i dzieli się kosztami utrzymania z żoną, która już skończyła urlop macierzyński i ma zdolności zarobkowe. Odnosząc się do możliwości zarobkowych powoda Sąd uznał, że z całą pewnością nie uległy one zmniejszeniu w porównaniu z sytuacją w czasie ostatniej sprawy. Na podstawie przedstawionego stanu faktycznego należy stwierdzić, że powód ma bardzo duże możliwości zarobkowe, jest człowiekiem przedsiębiorczym, ma długoletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, ma dobry zawód w którym na bieżąco są realizowane przez Urząd Pracy oferty pracy. Powód nie wykazał w sposób przekonujący, dlaczego obecnie nie wykonuje już zawodu kierowcy w kat. C. nie wykazał swoich twierdzeń odnośnie pogorszenia jego stanu zdrowia. Nie wskazał też dlaczego nie podejmie pracy w wyuczonym zawodzie mechanik samochodowy.

W konsekwencji na podstawie stanu faktycznego sprawy i przeprowadzonych powyżej rozważań Sąd uznał, że możliwości zarobkowe i majątkowe M. K. nie uległy pogorszeniu, a są na co najmniej takim samym poziomie jak w momencie wydania poprzedniego wyroku.

Co więcej, sam powód na pytanie Sadu w dniu 19 października 2017r. wskazał, że ta sprawa jest dlatego, że na poprzedniej sprawie aplikantka „nie miała nic do powiedzenia”. Jasno więc z tego wynika, że niniejsza sprawa ma

zmierzać do weryfikacji prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu w poprzedniej sprawie o alimenty na rzecz małoletniego M. Z. (1), co jest niedopuszczalne.

W tym miejscu należy przypomnieć orzeczenie Sądu Najwyższego, iż zasadne i zgodne z treścią art. 135 k.r.o. - jest oparcie się na możliwościach zarobkowych zobowiązanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków

i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno- gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r. 3 CR 212/59, OSPiKA. 1960, poz. 41) -(wyrok z 19 75.05.I6 III CRN 48/75 LEX nr 7702).

Zakres ten nie zależy więc od faktycznie uzyskiwanych dochodów, lecz od dochodów, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć, wykorzystując swoje możliwości. Zgodnie natomiast z orzeczeniem SN z dnia 24 marca 2000 r. (sygn. akt I CK.N 1538/99) trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami.

Rozpoznając żądanie pozwu. Sąd również przeanalizował obecną sytuację życiową małoletniego pozwanego/powoda wzajemnego i jego matki. Przede wszystkim ustalił, iż zakres usprawiedliwionych bieżących potrzeb małoletniego nie uległ takim istotnym zmianom, które uzasadniałyby zmniejszenie obowiązku alimentacyjnego jego ojca. Małoletni nadal jest w fazie intensywnego wzrostu, rozwoju fizycznego i emocjonalnego, zatem jego potrzeby żywieniowe, edukacyjne, zdrowotne, kulturalne, związane z zakupem odzieży, środków higieny itp. w sposób naturalny stale rosną. Jeśli chodzi o koszty związane z zaspokajaniem potrzeb małoletniego, to wynikają one głównie z dokumentów przedstawionych przez stronę pozwaną w sprawie o obniżenie alimentów, a także powszechnie znanych cen żywności, cen usług, również w świetle zasad doświadczenia życiowego Sąd nie znalazł podstaw do podważania zasadności i wysokości tych wydatków.

Matka pozwanego/powoda wzajemnego ze swoich własnych dochodów opłaca koszty niezbędnego utrzymania syna, albowiem powód nie płaci nic na syna, jak i w żaden inny sposób nie pomaga matce dziecka. Zważyć należy, iż A. Z. (1) w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe i znaczną część swych dochodów przeznacza na utrzymanie M. Z. (1). Nie jest jednak tak, jak podał powód w pozwie o obniżenie alimentów, że matka dziecka ma lepszą sytuację, gdyż nie jest obciążona kredytami. To Powód wziął na siebie odpowiedzialność za zaciągnięte kredyty i musi ponieść ich konsekwencje.

Reasumując od czasu ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym powoda w sprawie sygn. akt IV RC 62/16 status życiowy M. K. nie zmienił się w sposób na tyle istotny, aby uzasadnić obniżenie alimentów na rzecz jego małoletniego syna M. Z. (1).

Z uwagi na powyższe powództwo M. K. o obniżenie alimentów należało oddalić.

Jednocześnie z przyczyn wskazanych wyżej Sąd oddalił również pozew o podwyższenie alimentów. Mając na uwadze, że od czasu ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach na rzecz małoletniego M. Z. (1) sytuacja życiowa, zawodowa, majątkowa żadnej ze stron nie uległa tak zasadniczym zmianom, żeby uzasadniać podwyższenie alimentów.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 100 kpc mając na uwadze to, iż oba żądania zostały w całości oddalone.